

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

P8_TA(2016)0061

Otwarcie negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu UE-Tunezja**Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2016 r. w sprawie otwarcia negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Tunezją (2015/2791(RSP))**

(2018/C 035/20)

Parlament Europejski,

- uwzględniając rozpoczęcie w dniu 13 października 2015 r. negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Tunezją,
- uwzględniając art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) i art. 3, 207 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając oświadczenia przedstawione w dniu 13 października 2015 r. w Tunisie przez komisarz Cecilię Malmström z okazji rozpoczęcia negocjacji o pogłębionej i kompleksowej umowie o wolnym handlu między Unią i Tunezją,
- uwzględniając decyzję z dnia 9 października 2015 r. o przyznaniu Pokojowej Nagrody Nobla za 2015 r. Tunezyjskiemu Kwartetowi na rzecz Dialogu Narodowego reprezentującemu tunezyjskie społeczeństwo obywatelskie,
- uwzględniając konkluzje Rady Unii Europejskiej z dnia 20 lipca 2015 r. w sprawie Tunezji ⁽¹⁾,
- uwzględniając zalecenie nr 1/2015 Rady Stowarzyszenia UE–Tunezja z dnia 17 marca 2015 r. w sprawie realizacji planu działania UE–Tunezja (2013–2017) dotyczącego wprowadzenia w życie uprzywilejowanego partnerstwa w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 534/2014/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Republice Tunezyjskiej ⁽³⁾, a także uwzględniając udostępnienie pierwszej transzy pomocy w dniu 26 kwietnia 2015 r.,
- uwzględniając przeprowadzone przez Ecorys analizy dotyczące wpływu handlu na zrównoważony rozwój, które wspierają negocjacje w sprawie pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu pomiędzy Unią Europejską a Tunezją ⁽⁴⁾,
- uwzględniając ocenę wpływu na zrównoważony rozwój (SIA) dotyczącą eurośródmorskiej strefy wolnego handlu (EMFTA), sprawozdanie końcowe w sprawie projektu SIA-EMFTA oraz projekt konsultacji zrealizowany we wrześniu 2007 r. przez Impact Assessment Research Centre (Ośrodek Badań Naukowych ds. Oceny Wpływu) działający przy Institute for Development Policy and Management (Instytut ds. Polityki Rozwojowej i Zarządzania) uniwersytetu w Manchesterze ⁽⁵⁾,
- uwzględniając Układ Eurośródmorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi z jednej strony, a Republiką Tunezyjską z drugiej strony ⁽⁶⁾,
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji Europejskiej i wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa z dnia 18 listopada 2015 r. zatytułowany „Przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa”,

⁽¹⁾ Konkluzje 11076/15 RELEX 626 Rady Unii Europejskiej z 20 lipca 2015 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 151 z 18.6.2015, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 151 z 21.5.2014, s. 9.

⁽⁴⁾ <http://www.trade-sia.com/tunisia/the-study/?lang=fr>.

⁽⁵⁾ <http://www.sia-trade.org/emfta>.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 97 z 30.3.1998, s. 2.

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Unii dla Śródziemnomorza i krajów południowego sąsiedztwa, w szczególności rezolucję z dnia 10 maja 2012 r. w sprawie handlu na rzecz przemian: strategia handlowa i inwestycyjna UE dla krajów południowego regionu Morza Śródziemnego w następstwie arabskiej wiosny ⁽¹⁾,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Handlu Międzynarodowego,
 - uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że stosunki europejsko-tunezyjskie są bliskie i mają długą tradycję oraz że Unia Europejska jest pierwszym partnerem handlowym Tunezji, a Tunezja jest trzydziestym czwartym partnerem Unii;
- B. mając na uwadze, że pierwsza umowa o współpracy handlowej zawarta między tymi dwoma partnerami pochodzi z 1969 r. oraz że Tunezja była pierwszym państwem południowego wybrzeża Morza Śródziemnego, które podpisało układ o stowarzyszeniu z Unią Europejską, co miało miejsce w 1995 r.;
- C. mając na uwadze, że w dniu 13 października 2015 r. Unia Europejska i Tunezja rozpoczęły negocjacje w sprawie ambitnej umowy o wolnym handlu na podstawie mandatu przyjętego jednogłośnie przez państwa członkowskie Unii w dniu 14 grudnia 2011 r. oraz że pierwsza tura rozmów odbyła się w dniach 19–22 października 2015 r.;
- D. mając na uwadze, że wstępne dyskusje między Unią Europejską a Tunezją w sprawie pogłębionej i kompleksowej umowy o wolnym handlu trwały cztery lata oraz że Tunezja powołała krajową komisję mającą za zadanie wskazać tunezyjskie priorytety;
- E. mając na uwadze, że zacieśnienie stosunków handlowych między Unią Europejską a Tunezją dzięki zawarciu ambitnego partnerstwa handlowego musi stwarzać możliwości osiągnięcia wzrostu gospodarczego oraz zbliżenia gospodarek Tunezji i Unii Europejskiej; mając na uwadze, że to partnerstwo musi wspomagać stabilizację polityczną i demokratyczną w Tunezji;
- F. mając na uwadze, że partnerstwo handlowe wpisuje się w szersze ramy stosunków sąsiedzkich między Unią Europejską a Tunezją regulowanych przez śródziemnomorski układ o stowarzyszeniu z 1995 r., który przewiduje ustanowienie strefy wolnego handlu i wprowadzenie przepisów dotyczących rolnictwa i usług; mając na uwadze, że Rada Stowarzyszenia UE–Tunezja przyjęła w dniu 17 marca 2015 r. nowy plan działania wdrażający uprzywilejowane partnerstwo, aby umożliwić osiągnięcie wysokiego poziomu integracji gospodarczej; mając na uwadze, że przegląd europejskiej polityki sąsiedztwa musi promować wspólne wartości i interesy Unii i Tunezji, solidarny rozwój społeczno-gospodarczy i tworzenie miejsc pracy dla młodych ludzi, a także zapewnić stabilizację gospodarczą;
- G. mając na uwadze, że Tunezja, która była kolebką wydarzeń znanych pod nazwą „arabskiej wiosny”, jest jedynym państwem regionu Bliskiego i Środkowego Wschodu oraz Afryki Północnej, w którym wprowadzono w życie proces przejścia do demokracji i przemian politycznych i w związku z tym stanowi przykład dla całego regionu;
- H. mając na uwadze, że stabilność polityczna i rozwój gospodarczy stanowią nierozłączne elementy oraz że celem tej umowy handlowej musi być zaoferowanie gospodarce tunezyjskiej i europejskiej realnych perspektyw;
- I. mając na uwadze, że równoległe z prowadzeniem negocjacji Unia Europejska musi nadal świadczyć i zwiększać pomoc na rzecz Tunezji oraz udzielać jej odpowiedniej i właściwej pomocy finansowej i technicznej w trakcie negocjacji, a następnie w trakcie wykonywania postanowień tej umowy, rozwijając rzeczywiste partnerstwo, w ramach którego możliwe będzie uwzględnianie interesów społeczności po obu stronach Morza Śródziemnego;
- J. mając na uwadze, że w interesie Tunezji i Unii Europejskiej leży wspieranie i wzmacnianie procesów integracji regionalnej na linii południe–południe między Tunezją a państwami z nią sąsiadującymi, zwłaszcza dzięki porozumieniu z Agadiru; mając na uwadze, że negocjacje w sprawie strefy wolnego handlu między Unią Europejską a Tunezją muszą uzupełniać te starania;

⁽¹⁾ Dz.U. C 261 E z 10.9.2013, s. 21.

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

- K. mając na uwadze, że tunezyjska transformacja demokratyczna jest przykładem dla pozostałych krajów tego regionu, że w dniu 26 stycznia 2014 r. Narodowe Zgromadzenie Konstytucyjne uchwaliło nową konstytucję Tunezji oraz że jest ona wzorcem w dziedzinie ochrony praw i wolności; mając na uwadze, że w dniu 21 grudnia 2014 r. w wolnych, pluralistycznych i przejrzystych wyborach Al-Badzi Ka'id as-Sibsi został wybrany na prezydenta Republiki Tunezyjskiej;
- L. mając na uwadze, że tunezyjskie społeczeństwo obywatelskie z uwagi na swój dynamizm i poziom wykształcenia odgrywa istotną rolę w demokratycznej transformacji kraju; mając na uwadze, że musi ono być w dalszym ciągu mocno zaangażowane w debaty polityczne, w tym w trwające negocjacje;
- M. mając na uwadze, że przyznanie Pokojowej Nagrody Nobla Tunezyjskiemu Kwartetowi na rzecz Dialogu Narodowego świadczy o uznaniu wysiłków poczynionych w celu utrwalenia demokracji, a także stanowi zachętę do dalszego podążania tą drogą; mając na uwadze, że konieczne jest zawarcie wzorcowej umowy, aby uspokoić obawy wyrażone przez społeczeństwo cywilne;

Sytuacja gospodarcza, polityczna i społeczna w Tunezji

1. zdecydowanie potępia ataki terrorystyczne popełnione w ostatnich miesiącach w Tunezji, których ofiarami padło bardzo wiele osób; uważa, że Tunezja jest w bardzo wysokim stopniu zagrożona terroryzmem, i przypomina, że zamach na autobus ochrony prezydenckiej z dnia 24 listopada 2015 r., zamachy terrorystyczne popełnione w dniu 26 czerwca 2015 r. w Susie oraz zamach w Muzeum Bardo z 18 marca 2015 r. znacznie zahamowały perspektywy turystyczne w sezonie letnim 2015 r., podczas gdy turystyka i sektory z nią powiązane stanowią 15 % PNB tego kraju; w pełni solidaryzuje się z Tunezją i potwierdza swoje poparcie dla władz tunezyjskich w ich walce z terroryzmem, przy poszanowaniu praw człowieka i praworządności;
2. stwierdza, że gospodarka tunezyjska przeżywa poważne trudności, że wzrost PKB wyniósł w 2014 r. 2,3 %, że stopa bezrobocia w 2015 r. wynosi 15 % ludności aktywnej zawodowo, że 28,6 % absolwentów szkół wyższych nie ma pracy oraz że bezrobocie młodzieży w Tunezji wzrasta;
3. stwierdza, że istnieje oczywisty brak równowagi demograficznej i gospodarczej między Unią Europejską a Tunezją oraz że fakt ten uzasadnia przyjęcie podczas negocjacji asymetrycznej i progresywnej strategii;
4. przypomina, że Tunezja cechuje się znacznymi dysproporcjami regionalnymi między stolicą – Tunisem – a pozostałymi regionami kraju, przy czym między wybrzeżem a obszarami w głębi kraju występują bardzo istotne różnice w rozwoju, zwłaszcza w odniesieniu do stopy bezrobocia, dostępu do opieki zdrowotnej i edukacji, oraz że dysproporcje te mogłyby ulec pogłębieniu w związku ze zmianą klimatu;
5. przypomina, że w Tunezji istnieją różnice w zatrudnieniu pomiędzy poszczególnymi sektorami objętymi umową handlową i że niewyrównanie tych różnic może doprowadzić do skupienia nadmiernej siły roboczej w sektorze rolnym oraz do zaniku innych sektorów ważnych dla zróżnicowania gospodarki tunezyjskiej, takich jak sektor wytwórczy i górniczy;
6. zauważa, że proces transformacji demokratycznej w Tunezji jest najbardziej zaawansowany spośród państw regionu oraz że kraj ten wybrał jedyny w swoim rodzaju model polityczny i model rozwoju gospodarczego wśród krajów leżących na południowym wybrzeżu Morza Śródziemnego, a także wzywa Komisję pełnego uwzględnienia tego w negocjacjach; uważa, że Unia musi przyjąć wszystkie możliwe środki, aby wesprzeć Tunezję w jej przejściu do demokracji prowadzącym do powstania stabilnego społeczeństwa pluralistycznego;
7. stwierdza, że Tunezja cierpi z powodu bardzo niestabilnej sytuacji w regionie, zwłaszcza z powodu konfliktu w Libii i z powodu sporadycznych aktów przemocy w Algierii, czyli w krajach, z którymi graniczy;
8. odnotowuje, że Tunezja przyjęła ponad 1,8 mln uchodźców libijskich, którzy stanowią 16 % całkowitej liczby ludności Tunezji;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

Warunki sukcesu umowy handlowej między Unią Europejską a Tunezją

9. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że jesienią 2015 r. rozpoczęto negocjacje w sprawie zawarcia umowy o wolnym handlu między Unią Europejską a Tunezją, na podstawie mandatu przyjętego przez Radę w 2011 r., w następstwie arabskiej wiosny; zauważa, że od 2011 r. Tunezja umocniła swój proces demokratyzacji, ogłaszając w dniu 26 stycznia 2014 r. nową konstytucję oraz organizując wybory parlamentarne i prezydenckie, które odbyły się odpowiednio w dniach 26 października i 23 listopada 2014 r.;

10. uważa, że umowa ta nie ma tylko wymiaru handlowego, a jej celem powinno być koniecznie przyczynienie się do stabilizacji sytuacji i ugruntowania demokracji w Tunezji oraz ożywienia jej gospodarki przez wywieranie pozytywnego wpływu zarówno na ceny konsumpcyjne, jak i na zatrudnienie, wynagrodzenia wykwalifikowanych i niewykwalifikowanych pracowników oraz zmniejszanie nierówności; apeluje, by przed podpisaniem umowy upewnić się, że stawia ona czoła tym wyzwaniom;

11. wzywa negocjatorów do zawarcia umowy progresywnej i asymetrycznej, uwzględniającej ogromne różnice gospodarcze między tymi dwiema stronami, do wykazania się elastycznością, zdolnością reagowania, innowacyjnością, przejrzystością i zdolnością adaptacji, a także do pamiętania o tym, że ta korzystna dla obu stron umowa powinna w pierwszej kolejności służyć gospodarce i społeczeństwu tunezyjskiemu oraz europejskiemu, przy oczywistym poszanowaniu lokalnej specyfiki, wrażliwości, kultury i sytuacji społeczno-gospodarczej, bez zaburzania wymiany handlowej Tunezji z krajami regionu;

12. z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez tunezyjski rząd pięcioletni (2015–2020) plan reform gospodarczych mających obniżyć stopę bezrobocia, zmniejszyć dysproporcje między regionami kraju oraz zróżnicować strukturę gospodarczą; uważa, że umowa o wolnym handlu musi być spójna z celami tego planu;

13. przypomina, że są to pierwsze negocjacje handlowe Tunezji na tak dużą skalę i z tego powodu ważne jest, aby otwieranie sektorów gospodarki tunezyjskiej następowało stopniowo, etapami i asymetrycznie oraz by umowa przewidywała okresy przejściowe dla sektorów wrażliwych przy jednoczesnym wykluczeniu z negocjacji niektórych produktów uznanych przez obie strony za wrażliwe;

14. jest zdania, że Tunezja powinna koniecznie otrzymywać od Unii Europejskiej istotną pomoc finansową i techniczną oraz wsparcie w negocjacjach handlowych, aby właściwie wykonywać poszczególne postanowienia umowy o wolnym handlu; apeluje, aby pomoc finansową przyznawać w przejrzysty sposób oraz by przynosiła ona rzeczywiście korzyści swoim odbiorcom;

15. z zadowoleniem przyjmuje wsparcie udzielone przez Europejski Bank Inwestycyjny licznym projektom realizowanym w Tunezji; podkreśla, że wsparcie to przyczynia się do zwiększenia różnorodności gospodarczej Tunezji, a także do tworzenia miejsc pracy, zwłaszcza dla osób młodych;

16. wyraża zadowolenie z faktu, że Unia Europejska uczyniła Tunezję jednym z krajów priorytetowych swojej polityki sąsiedztwa wobec krajów południowej części basenu Morza Śródziemnego oraz że udzieliła Tunezji pożyczki z tytułu pomocy makrofinansowej w wysokości 300 mln EUR na wdrożenie reform gospodarczych;

17. wzywa jednak Unię Europejską, a także jej państwa członkowskie, EBI i EBOR do dalszego wspierania Tunezyjczyków oraz do intensyfikacji programów pomocy i wsparcia, w tym przez wprowadzenie nadzwyczajnych autonomicznych środków handlowych, aby wspomóc Tunezję w utrwaleniu procesu demokratyzacji; z zadowoleniem przyjmuje wdrożenie przez niektóre państwa członkowskie „partnerstw na rzecz transformacji Tunezji”; wzywa Unię Europejską do kontynuowania programu zmniejszania nierówności regionalnych w dziedzinie dostępu do podstawowej opieki zdrowotnej w Tunezji;

18. zwraca się do Unii Europejskiej o uwzględnienie w tych negocjacjach szczególnej sytuacji Tunezji, zwłaszcza jej kruchej transformacji demokratycznej i różnicy w poziomie rozwoju gospodarczego między Unią a Tunezją, a także o wzięcie pod uwagę faktu, że najlepsze są takie rozwiązania, które przynoszą korzyści obu partnerom;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

19. wzywa Komisję do dopilnowania, by negocjacje szybko przyniosły konkretne pozytywne wyniki w kluczowych sektorach gospodarki europejskiej i tunezyjskiej, a także dla wszystkich zainteresowanych podmiotów, zwłaszcza MŚP i mikroprzedsiębiorstw;
20. podkreśla, że umowa ta musi przyczynić się do rozwoju i zróżnicowania gospodarki tunezyjskiej, dziś opartej głównie na rolnictwie, oraz do zniwelowania różnic między regionami, a także musi przynieść konkretne korzyści wszystkim Tunezycykom i Europejczykom;
21. wyraża zadowolenie z faktu, że Tunezja rozpoczęła ważne reformy społeczne i gospodarcze; nalega, aby reformy te były kontynuowane również w okresie negocjacji, aby państwo to mogło uzyskać jak największe korzyści z umowy;
22. uważa, że umowa musi przyczynić się do pogłębienia współpracy gospodarczej między Unią Europejską a Tunezją, która to współpraca już jest dość zaawansowana dzięki zniesieniu ceł na produkty przemysłowe na mocy układu o stowarzyszeniu; proponuje w związku z tym nową nazwę brzmiącą „partnerstwo gospodarcze między Unią Europejską a Tunezją”;
23. gorąco zachęca Komisję i rząd tunezyjski do wdrożenia jasnego i precyzyjnego procesu włączania tunezyjskiego i europejskiego społeczeństwa obywatelskiego na wszystkich etapach negocjacji oraz do wykazania się innowacyjnością; w tym kontekście z zadowoleniem odnosi się do roli odegranej przez tunezyjskie społeczeństwo obywatelskie w pierwszej rundzie negocjacji i apeluje o prowadzenie konsultacji otwartych, przejrzystych i w większym stopniu uwzględniających różnorodność podmiotów, które składają się na tunezyjskie społeczeństwo obywatelskie, w oparciu o najlepsze praktyki wypracowane podczas innych podobnych negocjacji;
24. z zadowoleniem przyjmuje w tym kontekście uruchomienie przez ministerstwo handlu i rzemiosła witryny internetowej poświęconej informowaniu opinii publicznej o pogłębionej i kompleksowej umowie o wolnym handlu, jak również gotowość negocjatorów do opublikowania ostatecznej treści umowy w wersji trójjęzycznej; uważa, że tunezyjskie społeczeństwo obywatelskie mogłoby również brać udział w negocjacjach za pośrednictwem komisji monitorującej oceny wpływu;
25. zwraca się do Rady o upublicznienie bezzwłocznie mandatu negocyjacyjnego przyjętego jednogłośnie przez państwa członkowskie w dniu 14 grudnia 2011 r.;
26. życzyłby sobie prowadzenia regularnego dialogu między posłami do Parlamentu Europejskiego a parlamentarzystami tunezyjskimi w trakcie całego procesu negocjacji; pod tym względem z zadowoleniem przyjmuje utworzenie wspólnej komisji parlamentarnej UE-Tunezja, która będzie odgrywać ważną rolę, umożliwiając posłom europejskim i tunezyjskim organizowanie regularnych spotkań i skuteczne monitorowanie negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu;
27. pragnie, by dialog ten pozwolił lepiej ocenić oczekiwania i obawy obu stron, a tym samym – by doprowadził do udoskonalenia warunków umowy;
28. przypomina, że Unia dla Śródziemnomorza wspiera realizację konkretnych projektów w regionie i może w związku z tym służyć wiedzą fachową podczas negocjacji dotyczących umowy;
29. wzywa do przeprowadzenia przez obie strony, w tym przez Parlament Europejski z udziałem ekspertów tunezyjskich, dokładnych i przejrzystych ocen skutków i analiz sektorowych dotyczących wpływu tej umowy na różne dziedziny, zwłaszcza na usługi, zamówienia publiczne, konkurencyjność MŚP, zatrudnienie, rolnictwo, środowisko czy wszelkie inne sektory priorytetowe; odnotowuje, że Tunezja zamierza od razu zaapelować do specjalistów tunezyjskich o zapewnienie wiarygodności danych zawartych w ocenie skutków w samej Tunezji;
30. apeluje, aby wspomniane oceny skutków i analizy sektorowe były finansowane przez Unię Europejską oraz aby zgodnie z wnioskiem wielu tunezyjskich organizacji społeczeństwa obywatelskiego poprzedzono je ewentualnie oceną ex post skutków społeczno-gospodarczych umowy o stowarzyszeniu z 1995 r.;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

31. wzywa Komisję do ustalenia jak najwcześniej, czy umowa ma charakter mieszany czy wyłączny, oraz zwraca się do Komisji, by włączyła do debaty parlamenty narodowe państw członkowskich od pierwszych dyskusji;
32. podkreśla, że uwarunkowania środowiskowe w basenie Morza Śródziemnego, w szczególności niedobór wody, które utrudniają działalność rolniczą, muszą być uwzględniane w negocjacjach oraz że należy promować zrównoważony model gospodarczy w zakresie środowiska i gospodarowania zasobami naturalnymi;
33. podkreśla, że negocjacje handlowe z Tunezją wpisują się w szersze ramy eurośródziemnomorskich stosunków handlowych; nalega, aby odroczone bezterminowo w 2013 r. druga konferencja ministrów handlu Unii dla Śródziemnomorza odbyła się w najbliższym czasie, aby można było rozważyć wyzwania handlowe w regionie i określić priorytety robocze na kolejne lata;

Podejście sektorowe do negocjacji

34. apeluje o to, by w umowie zostało odpowiednio podkreślone znaczenie usług, które mogą przynieść gospodarce tunezyjskiej duże możliwości wzrostu i które powinny przyciągać inwestycje strategiczne; uważa, że – w świetle faktu, iż są to dla Tunezji pierwsze negocjacje handlowe prowadzone na tak dużą skalę – w rozdziale dotyczącym usług należy wymienić wyraźnie sektory, co do których strony chcą podjąć zobowiązania w dziedzinie dostępu do rynku lub traktowania narodowego;
35. przypomina, że sektor publiczny ma dla Tunezji zasadnicze znaczenie oraz że skupia on większość tunezyjskiej wykwalifikowanej siły roboczej;
36. przypomina, że w Tunezji działa wiele bardzo dynamicznych przedsiębiorstw typu start-up, mikroprzedsiębiorstw i MŚP w branży zaawansowanych technologii, oraz domaga się, by umowa wspierała ich potencjał rozwoju i umiędzynarodowienia; odnotowuje wniosek Tunezji o włączenie do umowy ambitnych i wyważonych przepisów dotyczących handlu internetowego;
37. wzywa obie strony do wspierania, również poprzez wspólne inicjatywy, wzrostu poziomu zatrudnienia, co stanowi podstawowy warunek osiągnięcia ożywienia gospodarczego i stabilności politycznej w Tunezji;
38. uważa, że umowa powinna być korzystna dla małych producentów i drobnych przedsiębiorców w Tunezji, którzy są niezbędni w tunezyjskiej tkance gospodarczej; zachęca przedsiębiorców, organizacje zawodowe i instytucje edukacyjne do prowadzenia regularnego dialogu, który umożliwi przede wszystkim promowanie dobrych praktyk i lepsze zrozumienie trudności i oczekiwań każdej ze stron;
39. uważa, że w ramach negocjacji dotyczących rozdziału poświęconego konkurencji należy działać z zachowaniem ostrożności, stopniowo i elastycznie, mając na uwadze strategiczny charakter pomocy państwa w kontekście tunezyjskiego rozwoju gospodarczego;
40. przypomina znaczenie tworzenia dwustronnych izb handlowych, które będą stanowić stałe fora umożliwiające poszczególnym podmiotom tworzenie między sobą partnerstw i rozwijanie działalności gospodarczej i handlowej;
41. wzywa Komisję, aby ułatwiła wydawanie wiz krótkoterminowych w celu wykonywania usług zaliczających się do „sposobu IV”, które wymagają przemieszczania się osób, na ograniczony czas i na warunkach precyzyjnie określonych w umowie i przewidzianych w ustawodawstwie krajowym; podkreśla, że w umowie nic nie może uniemożliwiać UE i jej państwom członkowskim stosowania środków służących regulowaniu wjazdu lub tymczasowego pobytu osób fizycznych na ich terytorium, w tym środków niezbędnych dla zapewnienia uporządkowanych przepływów osób fizycznych przez ich granice, takich jak m.in. warunki zezwolenia na wjazd;
42. chciałby, aby umowa ta przyczyniła się do powstania w Tunezji trwałych warunków sprzyjających inwestycjom długoterminowym w sektorze gospodarki o kluczowym znaczeniu oraz o znacznej dynamice i wartości dodanej, takie jak turystyka, energetyka, w tym energia ze źródeł odnawialnych, usługi z dziedziny zaawansowanych technologii, gospodarka cyfrowa i wymiana danych, a także zachęcających do takich inwestycji; wzywa Komisję do dodania rozdziału dotyczącego inwestycji w celu ułatwiania bezpośrednich inwestycji zagranicznych między Unią Europejską a Tunezją oraz do przyspieszenia wdrażania eurośródziemnomorskiego mechanizmu ułatwiania inwestycji i handlu, który umożliwi zbieranie stosownych informacji i danych, wzmocni partnerstwa handlowe, a w szczególności przyniesie korzyści Tunezji;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

43. uważa, że umowa powinna zawierać przepisy dotyczące zamówień publicznych, które odzwierciedlają ostrożne podejście do stopnia otwarcia rynków zarówno ze strony Europy, jak i Tunezji oraz uwzględniają strukturę i szczególne warunki gospodarki tunezyjskiej;
44. uważa, że Unia Europejska i Tunezja mogą w olbrzymim stopniu skorzystać na lepszym wzajemnym dostępie do rynków rolnych oraz że umowa powinna przyczynić się do obniżenia taryf celnych, zlikwidowania barier pozataryfowych i udoskonalenia procedur wywozowych;
45. zauważa, że Tunezja położyła nacisk na rozwój rolnictwa ekologicznego oraz że dzięki tej umowie tunezyjskie produkty pochodzące z tego rolnictwa powinny mieć możliwość wejścia na nowe rynki;
46. życzyłyby sobie, aby negocjacje nie przynosiły szkody gospodarce żadnej ze stron; wzywa Unię i Tunezję do uwzględnienia faktu, że po obu stronach Morza Śródziemnego istnieje pewna liczba wrażliwych rynków rolnych, których wyczerpujące wykazy będą musiały zostać opracowane w trakcie negocjacji z uwzględnieniem okresów przejściowych i odpowiednich kontyngentów, a w razie konieczności wykluczenia ich z zakresu negocjacji;
47. zachęca Komisję do wynegocjowania wprowadzenia surowych norm wymagających zapewnienia wysokiej jakości w dziedzinie sanitarnej i fitosanitarnej oraz do rozwiązania utrzymujących się w Tunezji problemów weterynaryjnych oraz problemów dotyczących kontroli mięsa, owoców i warzyw; wzywa Komisję do uwzględnienia szczegółowych postanowień dotyczących pomocy technicznej mających umożliwić tunezyjskim producentom spełnianie wyższych norm sanitarnych i fitosanitarnych Unii Europejskiej;
48. uważa, że umowa ta musi przyczynić się do określenia wysokiej jakości norm w dziedzinie zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w ramach norm społecznych;
49. życzyłyby sobie, by rząd tunezyjski i instytucje europejskie opracowały odpowiednie przepisy umożliwiające jasne określenie źródła i pochodzenia produktów tunezyjskich oraz ich identyfikowalność w celu zapewnienia większej przejrzystości dla producentów, pośredników i konsumentów;
50. życzyłyby sobie, by umowa zawierała ambitny rozdział dotyczący sektorów związanych z prawami własności intelektualnej, w tym uznania i wzmocnionej ochrony oznaczeń geograficznych, gwarantujący pełne i całkowite uznawanie oznaczeń geograficznych Unii Europejskiej i Tunezji, identyfikowalność odnośnych produktów oraz ochronę know-how producentów;
51. zwraca się do Komisji o objęcie ochroną zwłaszcza na potrzeby tej umowy oznaczeń geograficznych produktów nierolnych, zważywszy że Tunezja je uznaje;
52. życzyłyby sobie, by umowa umożliwiła modernizację przemysłu tunezyjskiego i zwiększenie jego wiedzy fachowej, aby mógł on obsługiwać dłuższe odcinki łańcucha dostaw wyrobów gotowych i tym samym korzystać z bardziej wyspecjalizowanej wiedzy oraz zatrudniać na miejscu lepiej wykwalifikowanych pracowników;
53. zachęca Komisję do włączenia do tej umowy ambitnego rozdziału dotyczącego energetyki i surowców, który będzie pozwalał na intensywniejsze badania i ściślejszą współpracę w odniesieniu do sektorów: elektroenergetycznego, gazowego, energetyki wiatrowej, energetyki słonecznej i innych odnawialnych źródeł energii;
54. życzyłyby sobie, aby przy okazji przedmiotowej umowy zacieśniono współpracę naukową między szkołami wyższymi, ośrodkami badawczymi i instytucjami szkoleniowymi w Europie i Tunezji w dziedzinie badań naukowych, innowacji, wdrażania nowych technologii i bardziej ogólnie kultury i edukacji oraz aby te inicjatywy mogły się również przyczyniać do wspierania tunezyjskiego rynku pracy;
55. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Tunezję włączono do europejskiego programu badań naukowych „Horyzont 2020”, i wzywa Komisję oraz rząd tunezyjski do uwzględnienia w umowie ambitnego rozdziału poświęconego zrównoważonemu rozwojowi, wspierającego wysokie standardy społeczne i standardy pracy, zgodnie z postanowieniami konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) i ze standardami środowiskowymi przewidzianymi w umowach wielostronnych w tej dziedzinie;

Czwartek, 25 lutego 2016 r.

56. przypomina, że Tunezja ratyfikowała wszystkie konwencje MOP, choć – według niezależnego organu kontroli – musi ona zintensyfikować wysiłki na rzecz propagowania wysokich norm pracy; życzyłby sobie, aby pogłębiona i kompleksowa umowa o wolnym handlu pomogła Tunezji w opracowaniu norm społecznych i norm pracy o bardziej ochronnym charakterze, zwłaszcza w odniesieniu do poszanowania praw związkowych; oczekuje, że pogłębiona i kompleksowa umowa o wolnym handlu w kontekście tunezyjskiego przejścia do demokracji i zagrożenia terrorystycznego zachęcać będzie do wzmacniania praworządności i podstawowych wolności, zwłaszcza wolności zrzeszania się, wolności słowa i swobodnego dostępu do informacji;

57. wzywa Komisję do zawarcia w tekście umowy klauzuli o prawach człowieka, na mocy której UE może jednostronnie zawiesić stosowanie umowy w przypadku łamania praw człowieka przez drugą stronę;

58. zwraca się do stron o rozważenie możliwości wprowadzenia klauzuli dotyczącej dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych, opierając się na pracach powołanej przez Komisję Europejską platformy na rzecz dobrego zarządzania w kwestiach podatkowych, aby zapobiegać wszelkim przypadkom podwójnego nieopodatkowania;

59. z zadowoleniem przyjmuje wspólną wolę pogłębienia partnerstwa na rzecz mobilności ustanowionego w dniu 3 marca 2014 r. i oczekuje na finalizację umowy o ułatwieniach wizowych oraz umowy o readmisji;

60. wzywa instytucje europejskie, aby w przypadku faktycznych lub potencjalnych szkód w stosunku do jednego lub większej liczby sektorów handlowych uwzględnionych w umowie ustanowiły odpowiednie środki wyrównawcze;

o

o o

61. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.
